

Pozměňovací návrhy k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

(sněmovní tisk č. 747)

Předkládá poslanec Mgr. Václav Snopek, CSc.

Část B

- V čl. I za novelizační bod 2 vložit nový novelizační bod 3 v tomto znění:

- „3. V § 2 se odstavce 7 a 8 zrušují.
-
- Dosavadní odstavce 9 až 15 se označují jako odstavce 7 až 13.“
-
- Následující novelizační body v návaznosti na tuto změnu přečíslovat.

- V čl. I dosavadní novelizační bod 3 uvést v tomto znění:

„X. V § 2 se odstavec 7 zrušuje.

Dosavadní odstavce 8 až 13 se označují jako odstavce 7 až 12.

CELEX 32014R0376“.

- V čl. I za dosavadní novelizační bod 4 vložit nové novelizační body 5 až 16 v tomto znění:

„5. V § 24 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení se slova „vybavení, provozních podmínek“ nahrazují slovy „provozně technického vybavení nezbytného pro bezpečný provoz, zajišťovaných služeb nezbytných pro bezpečný provoz“.

- 6. V § 24 se doplňuje odstavec 3, který zní:
 -
 - „(3) Požadavky na provozně technické vybavení nezbytné pro bezpečný provoz jednotlivých druhů letišť a výčet zajišťovaných služeb nezbytných pro bezpečný provoz jednotlivých druhů letišť stanoví prováděcí právní předpis.“

- 7. § 25 zní:

- „§ 25

- Úřad na žádost žadatele o vydání povolení provozovat letiště nebo provozovatele letiště rozhodne o stanovení druhu letiště.

(2) Žádost o stanovení druhu letiště vedle obecných náležitostí žádosti podle správního řádu obsahuje druh letiště, o jehož stanovení se žádá. K žádosti o stanovení druhu letiště

žadatel přiloží doklady prokazující, že je schopen zajistit poskytování služeb nezbytných pro bezpečný provoz letiště takového druhu.

(3) Jsou-li splněny požadavky na provozně technické vybavení odpovídající druhu letiště, o jehož stanovení se žádá, a je-li žadatel schopen zajistit poskytování služeb nezbytných pro bezpečný provoz letiště takového druhu, Úřad žádosti vyhová.

(4) Úřad na žádost provozovatele letiště rozhodne o změně druhu letiště. Žádost o změnu druhu letiště vedle obecných náležitostí žádosti podle správního řádu obsahuje nový druh letiště, na který se má stávající druh letiště změnit. K žádosti o změnu druhu letiště žadatel přiloží doklady prokazující, že je schopen zajistit poskytování služeb nezbytných pro bezpečný provoz letiště takového druhu.

(5) Jsou-li splněny požadavky na provozně technické vybavení odpovídající novému druhu letiště, na který se má stávající druh letiště změnit, a je-li žadatel schopen zajistit poskytování služeb nezbytných pro bezpečný provoz letiště takového druhu, Úřad žádosti vyhová.

(6) Jde-li o stanovení druhu mezinárodního letiště nebo o změnu druhu letiště na mezinárodní letiště, Úřad si před vydáním rozhodnutí vyžádá závazné stanovisko Ministerstva vnitra podle zákona o ochraně státních hranic. Jde-li o stanovení druhu mezinárodního letiště, o změnu druhu letiště na mezinárodní letiště nebo o změnu mezinárodního letiště na jiný druh letiště, zašle Úřad bezodkladně po nabytí právní moci rozhodnutí stejnopis jeho písemného vyhotovení Ministerstvu vnitra a Generálnímu ředitelství cel.“.

Poznámka pod čarou č. 2 se zrušuje.

8. V části čtvrté se označení hlavy II včetně nadpisu zrušuje.

9. § 25a a 25b znějí:

„§ 25a

• Přestanou-li být plněny požadavky na provozně technické vybavení odpovídající stanovenému druhu letiště nebo nejsou-li při provozu letiště poskytovány služby nezbytné pro bezpečný provoz letiště takového druhu, poskytne Úřad provozovateli letiště přiměřenou lhůtu k odstranění zjištěných nedostatků; tato lhůta nesmí být kratší než 1 měsíc a delší než 6 měsíců.

(2) Neodstraní-li provozovatel letiště zjištěné nedostatky v poskytnuté lhůtě, Úřad z moci úřední rozhodne o zrušení stanovení druhu tohoto letiště. Bezodkladně po nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení stanovení druhu mezinárodního letiště zašle Úřad stejnopis jeho písemného vyhotovení Ministerstvu vnitra a Generálnímu ředitelství cel.

§ 25b

(1) Pro účely řízení o stanovení, změně nebo zrušení druhu letiště využívá Úřad ze základního registru obyvatel tyto referenční údaje:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,

- c) adresa místa pobytu,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, se využívá datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum úmrtí; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, využívá se den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti, nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Pro účely řízení o stanovení, změně nebo zrušení druhu letiště využívá Úřad ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci tyto referenční údaje:

- a) obchodní firma nebo název nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení,
- b) datum vzniku nebo datum zápisu do evidence podle zvláštních právních předpisů,
- c) datum zániku nebo datum výmazu z evidence podle zvláštních právních předpisů,
- d) právní forma,
- e) statutární orgán,
- f) adresa sídla právnické osoby nebo adresa místa podnikání fyzické osoby.

(3) Pro účely řízení o stanovení, změně nebo zrušení druhu letiště využívá Úřad z agendového informačního systému evidence obyvatel tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum narození,
- c) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, se využívá místo a stát, kde se narodil,
- d) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- e) adresa místa trvalého pobytu.

(4) Pro účely řízení o stanovení, změně nebo zrušení druhu letiště využívá Úřad z agendového informačního systému cizinců tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě jejich změna,
- b) datum narození,
- c) místo a stát narození; v případě, že se narodil na území České republiky, využívá se místo a okres narození,
- d) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- e) adresa místa pobytu na území České republiky,
- f) datum úmrtí, popřípadě den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, nebo den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců jen tehdy, jsou-li ve tvaru předcházejícím současný stav.“.

10. Za § 25b se vkládá označení hlavy II včetně nadpisu „PROVOZOVÁNÍ LETIŠTĚ“.

11. Pod označení a nadpis hlavy II se vkládá nový § 25c, který zní:

„25c

Letiště lze provozovat jen tehdy, je-li Úřadem povoleno jeho provozování a stanoven jeho druh a jsou-li splněny další podmínky, které stanoví tento zákon nebo přímo použitelný předpis Evropské unie.“.

12. Nadpis nad označením § 26 se zrušuje.

13. § 26 až 30a znějí:

„§ 26

(1) Žádost o vydání povolení provozovat letiště může podat osoba, která má

- a) trvalý pobyt na území České republiky, jde-li o fyzickou osobu, nebo
- b) sídlo na území České republiky, jde-li o právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu.

(2) K žádosti se přiloží

- a) popis letiště vymezující všechny pozemky a letecké stavby, které žadatel hodlá využívat k provozování letiště, uvedením katastrálního území, parcelního čísla a údajů o budovách podle katastru nemovitostí,
- b) popis leteckého provozu, pro který bude letiště využíváno,
- c) popis základních provozně technických vlastností letiště a způsobu zajištění provozování letiště,
- d) další doklady prokazující splnění podmínek pro vydání povolení provozovat letiště.

(3) Je-li podáno více žádostí o vydání povolení provozovat letiště, u nichž se vymezení pozemků a leteckých staveb obsažené v popisu letiště alespoň zčásti překrývá, pro vedení řízení o těchto žádostech má význam předstih žádosti.

(4) Náležitosti popisu základních provozně technických vlastností letiště a způsobu zajištění provozování letiště stanoví prováděcí právní předpis.

§ 27

(1) Úřad povolení provozovat letiště vydá, pokud

- a) žadatel nebo členové statutárního orgánu žadatele dosáhli věku 18 let a jsou plně svéprávní,
- b) žadatel nebo alespoň jedna osoba, která je členem statutárního orgánu žadatele, jsou odborně způsobilí,
- c) žadatel je vlastníkem všech pozemků a leteckých staveb uvedených v příloze k žádosti nebo mu k nim náleží většinový spoluvlastnický podíl anebo k nim má jiné užívací nebo požívací právo v rozsahu potřebném pro provozování letiště a
- d) jsou splněny základní technické a provozní podmínky nezbytné pro řádný a bezpečný provoz letiště stanovené rozhodnutím mezinárodní organizace vydaným na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu.

(2) Za odborně způsobilou se pro účely řízení o vydání povolení provozovat letiště považuje fyzická osoba, která

- a) dosáhla alespoň středního vzdělání s maturitní zkouškou a
- b) má nejméně pětiletou praxi v oboru letectví; to neplatí, je-li žadatelem
 - 1. určený poskytovatel zdravotních služeb, který hodlá provozovat letiště výhradně ke vzletům a přistáním vrtulníků pro potřeby zdravotnické záchranné služby, nebo

2. Hasičský záchranný sbor České republiky, který hodlá provozovat letiště výhradně ke vzletům a přistáním vrtulníků pro potřeby složek integrovaného záchranného systému.

(3) Úřad povolení vydá na dobu neurčitou; na dobu určitou je vydá pouze tehdy, pokud o to žadatel požádal.

§ 28

(1) Úřad v povolení provozovat letiště uvede

- a) kódové označení letiště přidělené podle rozhodnutí mezinárodní organizace vydaného na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu,
- b) popis leteckého provozu, pro který může být letiště využíváno, a
- c) popis letiště vymezující všechny pozemky a letecké stavby, které žadatel může využívat k provozování letiště, uvedením katastrálního území, parcelního čísla a údajů o budovách podle katastru nemovitostí.

(2) Úřad po nabytí právní moci povolení provozovat letiště zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) údaje o provozovateli letiště, kterými jsou

1. jméno, popřípadě jména, a příjmení a adresa bydliště, jde-li o fyzickou osobu,
2. obchodní firma nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě odlišující dodatek, adresa sídla a identifikační číslo osoby, bylo-li jí přiděleno, jde-li o podnikající fyzickou osobu, nebo
3. obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo osoby, bylo-li jí přiděleno, jde-li o právnickou osobu,

b) kódové označení letiště přidělené podle rozhodnutí mezinárodní organizace vydaného na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, a

c) popis letiště vymezující všechny pozemky a letecké stavby, které provozovatel letiště může využívat k provozování letiště, uvedením katastrálního území, parcelního čísla a údajů o budovách podle katastru nemovitostí.

§ 29

• Na žádost provozovatele letiště Úřad změní povolení provozovat letiště, jsou-li splněny podmínky pro vydání povolení.

(2) Na řízení o změně povolení provozovat letiště se § 26 a 28 použijí obdobně.

§ 30

• Přestal-li provozovatel letiště splňovat podmínky pro vydání povolení, Úřad mu před zahájením řízení o jeho zrušení poskytne přiměřenou lhůtu k odstranění zjištěných nedostatků; tato lhůta nesmí být kratší než 1 měsíc a delší než 6 měsíců.

(2) Úřad povolení provozovat letiště zruší, jestliže provozovatel letiště

- a) přestal splňovat podmínky pro vydání povolení a neodstranil zjištěné nedostatky ve lhůtě poskytnuté Úřadem,
- b) závažným porušením ustanovení tohoto zákona ohrozil bezpečnost provozu na letišti uvedeném v povolení, nebo
- c) o zrušení povolení požádal.

(3) Povolení provozovat letiště zaniká

- a) uplynutím doby, na kterou bylo jeho provozování povoleno,
- b) zánikem provozovatele letiště, byl-li právnickou osobou, nebo
- c) smrtí provozovatele letiště či jeho prohlášením za mrtvého, byl-li fyzickou osobou.

(4) Zrušením povolení provozovat letiště nebo jeho zánikem zaniká rovněž stanovení druhu tohoto letiště.

§ 30a

Pro účely řízení o vydání, změně nebo zrušení povolení provozovat letiště se § 25b použije obdobně.“.

14. V § 31 odstavec 1 zní:

„(1) Provozovatel letiště je povinen řádně a bezpečně provozovat letiště uvedené v povolení, zejména zajišťovat podmínky pro bezpečné vzlety a přistání letadel a pohyby letadel s nimi související.“.

15. V § 31 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Provozovatel letiště, na které se vztahuje přímo použitelný předpis Evropské unie upravující společná pravidla v oblasti civilního letectví³⁰⁾, je dále povinen alespoň 12 měsíců přede dnem zamýšleného ukončení provozování letiště oznámit tuto skutečnost Úřadu.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

16. § 34 včetně nadpisu zní:

„§ 34

- Právo k pozemku nebo letecké stavbě potřebným k provozování letiště lze odejmout nebo omezit postupem podle zákona o vyvlastnění.

(2) Pomine-li příčina, pro niž bylo rozhodnutím soudu omezeno právo k pozemku nebo letecké stavbě potřebným k provozování letiště zřízením věcného břemene provozování letiště nebo zřízením služebnosti letiště, soud na návrh vlastníka pozemku nebo letecké stavby omezení zruší. Omezení práva k pozemku nebo letecké stavbě potřebným k provozování letiště, ke kterému došlo postupem podle zákona o vyvlastnění, zřízením věcného břemene provozování letiště nebo zřízením služebnosti letiště, zanikne,

- a) není-li letiště po dobu 12 měsíců provozováno,
- b) nezaplátil-li provozovatel letiště náhradu za zřízení věcného břemene provozování letiště nebo za zřízení služebnosti letiště do 30 dnů ode dne splatnosti ročního plnění, nebo
- c) bylo-li zrušeno povolení provozovat letiště nebo toto povolení zaniklo.“.

Následující dosavadní novelizační body v návaznosti na tuto změnu přečíslovat.

- V čl. I za dosavadní novelizační bod 8 vložit nový novelizační bod v následujícím znění:

„X. V § 43 se slova „§ 26 a § 35 až 42“ nahrazují slovy „§ 35 až 37 a § 40 až 42“.“.

Následující dosavadní novelizační body v návaznosti na tuto změnu přečíslovat.

- V čl. I dosavadní novelizační bod 12 uvést v následujícím znění:

„X. V § 88 odst. 1 se písmena b) a c) zrušují.

Dosavadní písmena d) až n) se označují jako písmena b) až l).

CELEX 32014R0598“.

- V čl. I dosavadní novelizační bod 13 uvést v následujícím znění:

„X. V § 88 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno m), které zní:

„m) předává Evropské komisi zprávu o uplatňování přístupu spravedlivého posouzení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího hlášení událostí v civilním letectví³⁷⁾.“.

CELEX 32014R0376“.

- V čl. I za dosavadní bod 13 vložit nové novelizační body v následujícím znění:

„X. V § 89 odst. 1 písm. e) se na konci textu bodu 5 doplňují slova „nebo zrušení“.

X. V § 89 odst. 1 písm. n) se za slova „a rozhoduje o jeho“ vkládají slova „změně nebo“.

X. V § 89 odst. 1 se písmeno o) zrušuje.“.

Následující dosavadní novelizační body v návaznosti na tuto změnu přečíslovat.

- V čl. I dosavadní novelizační bod 27 uvést v následujícím znění:

„X. V § 93 odst. 2 písm. d) se vkládají nové body 1 až 5, které znějí:

„1. nezajistí podmínky pro vzlety nebo přistání letadel nebo pohyby letadel s nimi související podle § 31 odst. 1,

2. neoznámí Úřadu ve stanovené lhůtě své rozhodnutí ukončit provozování letiště podle § 31 odst. 2,

3. nezašle zprávu o hlukové situaci na letišti ve stanovené lhůtě Úřadu podle § 42a odst. 1,

4. nedoplní zprávu o hlukové situaci na letišti podle § 42a odst. 2,

5. nezavede provozní omezení ke snížení hluku na letišti stanovené v rozhodnutí Úřadu vydaném na základě § 42b odst. 1,“.

Dosavadní body 1 a 2 se označují jako body 6 a 7.

CELEX 32014R0598“.

- V čl. I dosavadním novelizačním bodě 33, v § 93 odst. 5 písm. c) slova „odstavce 2 písm. b) nebo písm. d) bodu 5“ nahradit slovy „odstavce 2 písm. b) nebo písm. d) bodu 2 nebo 7“.
- V čl. I dosavadním novelizačním bodě 33, v § 93 odst. 5 písm. d) slova „odstavce 2 písm. c), písm. d) bodu 1, 2 nebo 4“ nahradit slovy „odstavce 2 písm. c), písm. d) bodu 3, 4 nebo 6“.
- V čl. I dosavadním novelizačním bodě 33, v § 93 odst. 5 písm. e) slova „odstavce 2 písm. k)“ nahradit slovy „odstavce 2 písm. d) bodu 1 nebo písm. k)“.
- V čl. I dosavadním novelizačním bodě 33, v § 93 odst. 5 písm. f) slova „odstavce 2 písm. d) bodu 3“ nahradit slovy „odstavce 2 písm. d) bodu 5“.
- V čl. I dosavadních novelizačních bodech 37 a 39 slova „§ 93 odst. 2 písm. d) bodu 4“ nahradit slovy „§ 93 odst. 2 písm. d) bodu 6“.
- V čl. I. dosavadní novelizační bod 40 uvést v následujícím znění:

„X. V § 102 odst. 1 se slova „§ 25 odst. 3,“ nahrazují slovy „§ 24 odst. 3, § 26 odst. 4,“, slova „§ 42b odst. 8“ se nahrazují slovy „§ 42a odst. 3“ a slova „§ 55d odst. 5“ se zrušují.“.

- V čl. II před dosavadní text přechodného ustanovení vložit nová přechodná ustanovení v následujícím znění:

1. Řízení o vydání povolení provozovat letiště zahájená podle § 27 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lhůty pro vydání rozhodnutí, jejichž běh v řízení o vydání povolení provozovat letiště započal přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, běží ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona znovu.

2. Řízení o zrušení povolení provozovat letiště zahájená podle § 34 písm. a) zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Provozovatel letiště, kterému bylo vydáno povolení provozovat letiště podle § 27 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen požádat do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o vydání povolení provozovat letiště podle § 25c zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Popis leteckého provozu, pro který bude letiště využíváno, a popis základních provozně technických vlastností letiště a způsobu zajištění provozování letiště se k žádosti podle věty první nepřikládá. Pro účely řízení o vydání povolení provozovat letiště podle věty první se podmínka podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za splněnou. Za vydání povolení provozovat letiště podle věty první se správní poplatek neplatí. Do dne nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti podle věty první se povolení provozovat letiště vydané podle § 27 zákona č. 49/1997

Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za povolení provozovat letiště vydané podle § 25c zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Nepožádá-li provozovatel letiště ve lhůtě podle věty první o vydání povolení provozovat letiště, povolení provozovat letiště podle § 27 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a stanovení druhu letiště podle § 25 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, uplynutím lhůty zanikají. Požádá-li provozovatel letiště v této lhůtě o vydání povolení provozovat letiště, povolení provozovat letiště podle § 27 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti nebo dnem nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení. Bude-li žádost provozovatele letiště o vydání povolení provozovat letiště zamítnuta nebo bude-li řízení o jeho žádosti zastaveno, zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí žádosti nebo dnem nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení rovněž stanovení druhu letiště podle § 25 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Vlastník pozemku nebo letecké stavby strpí po dobu 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona jejich užívání za účelem provozování letiště v rozsahu, v jakém jsou tento pozemek nebo letecká stavba na základě povolení vydaného podle § 27 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, skutečně užívány za účelem provozování letiště ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nemá-li provozovatel letiště k užívání pozemku nebo letecké stavby jiný právní důvod. Nedohodne-li se vlastník pozemku nebo letecké stavby s provozovatelem letiště jinak, náleží vlastníku náhrada ve výši odpovídající 3 procentům obvyklé ceny pozemku nebo letecké stavby ročně. Ve lhůtě podle věty první má provozovatel letiště právo podat návrh na zřízení služebnosti letiště soudem.

5. Nemá-li provozovatel letiště k užívání pozemku nebo letecké stavby jiný právní důvod a podá-li před uplynutím doby podle bodu 4 návrh na zahájení řízení o zřízení služebnosti letiště soudem, strpí vlastník pozemku nebo letecké stavby jejich užívání za účelem provozování letiště do doby ukončení řízení; to platí i pro řízení o zřízení věcného břemene provozování letiště zahájené podle § 30a odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Nedohodne-li se vlastník pozemku nebo letecké stavby s provozovatelem letiště jinak, náleží vlastníku po uplynutí lhůty podle bodu 4 náhrada ve výši odpovídající 3 procentům obvyklé ceny pozemku nebo letecké stavby ročně.

6. Soud návrhu provozovatele letiště na zřízení služebnosti letiště podle bodu 4 vyhoví, převažuje-li veřejný zájem na zřízení služebnosti letiště zjevně nad zachováním dosavadních práv vlastníka pozemku nebo letecké stavby a prokáže-li provozovatel letiště, že právo užívání pozemku nebo letecké stavby nebylo možné získat dohodou. Soud může zřídit služebnost letiště pouze v rozsahu, který odpovídá rozumné potřebě provozovat letiště; přitom musí dbát toho, aby vlastník pozemku nebo letecké stavby byl zřízením nebo výkonem práva služebnosti letiště obtěžován co nejméně. Za zřízení služebnosti letiště náleží vlastníku pozemku nebo letecké stavby náhrada, kterou soud určí jako roční plnění, a to ve výši odpovídající místně obvyklému nájemnému k pozemku nebo letecké stavbě, ke kterým se služebnost letiště zřizuje. Náhrada je splatná nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku, nerozhodne-li soud jinak. Na žádost provozovatele letiště nebo vlastníka pozemku nebo letecké stavby rozhodne soud o změně výše náhrady, pokud se podstatně změnily okolnosti, za nichž byla výše náhrady určena nebo sjednána.

7. Věcná břemena provozování letiště zřízená podle § 30a odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachována. Bylo-li podle § 30a odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájeno řízení o zřízení věcného břemene provozování letiště, soud řízení dokončí podle zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Bylo-li podle § 30a odst. 3 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájeno řízení o zrušení věcného břemene provozování letiště, soud řízení dokončí podle dosavadních právních předpisů.“.

Dosavadní text přechodného ustanovení označit jako bod 8.

- V čl. III vložit nové novelizační body 1 až 3 v následujícím znění:

„1. V položce 45 písm. a) se slova „povolení k provozování letiště nebo ke stanovení jeho druhu“ nahrazují slovy „rozhodnutí o stanovení druhu letiště nebo o změně druhu letiště a vydání povolení provozovat letiště“.

2. V položce 45 písmeno b) zní:

„b) Změna povolení provozovat letiště 15 % sazby poplatků podle písmene a) této položky“.

3. V položce 45 se doplňuje poznámka, která včetně nadpisu zní:

„Poznámka

V případě rozhodnutí o změně druhu letiště se výše správního poplatku určí podle sazby stanovené v písmeni a) pro nově stanovený druh letiště.“.

Následující dosavadní novelizační body v návaznosti na tuto změnu přečíslovat.

- Účinnost vládního návrhu zákona se navrhuje upravit tak, aby všechna ustanovení shora uvedených pozměňovacích návrhů, která se týkají provozování letišť a leteckých staveb a nejsou unijně relevantní (adaptační), nabyla účinnosti dnem 1. července 2017.

O d ů v o d n ě n í p o z m ě ň o v a c í c h n á v r h ů

Obecně:

Pozměňovací návrhy vycházejí z níže uvedených principů:

- navrhovaná právní úprava vychází z dlouhodobě identifikované potřeby odstranit koncepční nedostatky právní úpravy řízení o stanovení druhu letiště a zejména řízení o vydání a zrušení povolení provozovat letiště, které opakovaně vyvolávají nežádoucí spory o výklad a znesnadňují funkční uspořádání majetkoprávních vztahů k pozemkům a stavbám využívaným za účelem provozování letišť v České republice;
- navrhuje se zrušit bez náhrady definici letiště a letištního pozemku z důvodu jejich problematické použitelnosti a nadbytečnosti;
- navrhuje se zrušit ustanovení obsahující vymezení pojmu „provozování letiště“ pro nadbytečnost a funkční neaplikovatelnost;
- dochází k formulačnímu a legislativnímu upřesnění ustanovení upravujícího řízení o stanovení druhu letiště;
- oproti stávající právní úpravě by zákon obsahoval výslovné zakotvení podmínek pro vydání rozhodnutí o stanovení druhu letiště (rozhodnutí o stanovení druhu letiště bude vydáno, budou-li splněny požadavky na provozně technické vybavení a bude-li žadatel schopen zajišťovat služby nezbytné pro bezpečný provoz letiště odpovídající druhu letiště, stanovené ve vyhlášce č. 108/1997 Sb., o jehož stanovení se žádá);
- zákon výslovně stanoví, že na žádost provozovatele letiště Úřad pro civilní letectví (dále jen „Úřad“) rozhodne o změně druhu letiště, a dále stanoví podmínky pro vydání takového rozhodnutí;
- podrobnosti o obsahu žádosti o stanovení druhu letiště, které jsou v současné době upraveny vyhláškou (vyhláška č. 108/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů) se převádějí na zákonnou úroveň;
- ustanovení o evidenci letišť (stávající § 25a) se zrušuje, neboť se z dlouhodobého hlediska ukázalo, že evidence letišť neplní v současnosti žádnou smysluplnou funkci;
- ustanovení § 25b obsahující povinnosti vlastníka letiště se jako nefunkční navrhuje zrušit, dochází k opuštění slovního spojení „vlastník letiště“ a návrh právní úpravy nadále pracuje pouze s konceptem „provozovatele letiště“;
- do zákona je doplněna možnost Úřadu rozhodnutím zrušit stanovený druh letiště z *úřední povinnosti* včetně podrobností týkajících se tohoto řízení;

- před zahájením řízení o změně nebo zrušení druhu letiště Úřad poskytne provozovateli letiště lhůtu (nejdéle 6 měsíců) k odstraněným nedostatkům;
- podrobněji jsou specifikovány povinnosti Úřadu využívat pro účely řízení o vydání rozhodnutí o stanovení, změně nebo zrušení druhu letiště údaje ze základních registrů a agendových informačních systémů;
- nově se výslovně stanoví, že letiště je možné provozovat pouze tehdy, byl-li stanoven jeho druh, bez stanoveného druhu tedy není možné takové letiště provozovat;
- navrhuje se nová pravidla týkající se řízení o vydání povolení provozovat letiště, která doplňují dosavadní úpravu (navrhovaná právní úprava stanoví aktivní legitimaci k podání žádosti o vydání povolení provozovat letiště a přílohy, které je k žádosti třeba přiložit);
- podmínkou vydání rozhodnutí o povolení provozovat letiště mimo jiné je, aby žadateli náležel soukromoprávní titul k užívání všech pozemků a všech leteckých staveb uvedených v příloze k žádosti o vydání povolení provozovat letiště, tedy všech pozemků a leteckých staveb, které hodlá využívat k provozování letiště (vlastnické či jiné věcné právo, popř. právo obligační užívací či požívací);
- vypouští se podmínka bezúhonnosti žadatele o povolení provozovat letiště, lépe a přehledněji se formuluje podmínka odborné způsobilosti k provozování letiště, přičemž je doplněna výjimka pro žadatele, který hodlá provozovat letiště výhradně ke vzletům a přistáním vrtulníků zdravotnické záchranné služby nebo Hasičského záchranného sboru, který nemusí pro účely vydání povolení provozovat letiště splňovat podmínku nejméně pětileté praxe v oboru letectví;
- nově se navrhuje možnost vydat povolení provozovat letiště jen na dobu určitou (pouze na žádost);
- zákon upravuje náležitosti rozhodnutí o povolení provozovat letiště a stanoví údaje, které je Úřad po nabytí právní moci rozhodnutí o povolení provozovat letiště povinen zveřejnit, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup;
- nově se výslovně upravuje možnost provozovatele letiště požádat o změnu povolení provozovat letiště (procesní postup je přitom obdobný procesnímu postupu v řízení o žádosti o povolení provozovat letiště);
- paralelně k vydání povolení provozovat letiště se navrhuje i úprava zrušení povolení ze strany Úřadu (zrušením povolení provozovat letiště nebo jeho zánikem zaniká rovněž stanovení druhu tohoto letiště);
- provozovatel letiště, na které se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670 EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES, v platném znění (tj. letiště, které slouží obchodní letecké dopravě a na němž je provoz zajišťován s využitím postupů přiblížení nebo odletů podle přístrojů, a které má dráhu se zpevněným povrchem o délce 800 metrů nebo více, nebo je určeno výlučně pro vrtulníky), *bude povinen* předem (ve stanovených lhůtách) avizovat Úřadu předpokládané ukončení provozování letiště;
- dosavadní problematická koncepce soudně zřizovaných věcných břemen se zcela opouští a je nahrazena obecnými pravidly o vyvlastnění či nuceném omezení vlastnického práva podle zákona o vyvlastnění, přičemž přechodná ustanovení reagují na již takto vzniklé případy a zároveň nastavují schéma vypořádání mezi vlastníky letištních pozemků a provozovateli letiště;

- v minulosti soudně zřízená věcná břemena, tedy věcná břemena zřízená přede dnem nabytí účinnosti tohoto návrhu zákona, zůstávají zachována;
- úřadem příslušným k řízení o odnětí nebo omezení práv k pozemkům je podle obecné právní úpravy (§ 15 zákona o vyvlastnění) vyvlastňovací úřad, kterým je obecní úřad obce s rozšířenou působností, Magistrát hlavního města Prahy nebo magistrát územně členěného statutárního města;
- přechodná právní úprava počítá s tím, že stávající provozovatelé letišť budou muset požádat o vydání povolení provozovat letiště podle nové právní úpravy, a to do 12 měsíců od účinnosti novely zákona;
- přechodná právní úprava dále počítá s tím, že vlastníci pozemků a leteckých staveb po tutéž dobu (tj. 12 měsíců od účinnosti novely zákona) strpí jejich užívání za účelem provozování letiště v rozsahu, v jakém jsou za tímto účelem skutečně užívány;
- podle přechodné právní úpravy dále provozovatel letiště bude moci ve stejné lhůtě požádat soud o zřízení služebnosti letiště k užívanému pozemku nebo letecké stavbě.

K pozměňovacímu návrhu č. 1

Navrhuje se zrušit bez náhrady definici letiště a letištního pozemku. Jsou pro to následující důvody.

Podle definice letiště, kterou najdeme v ustanovení § 2 odst. 7 zákona, je *letištěm územně vymezená a vhodným způsobem upravená plocha včetně souboru leteckých staveb a zařízení letiště, trvale určená ke vzletům a přistávání letadel a k pohybům letadel s tím souvisejícím*. Tato definice pracuje s právně nejistým (v zákoně blíže nespecifikovaným pojmem) avšak zcela zásadním pojmem „vhodným způsobem upravená plocha“, která má být základním prvkem každého letiště. Už tento samotný pojem „plocha“ však může být pro účely zákona vykládán minimálně dvojím způsobem:

- široce jako obecnou plochu (tzn. geograficky vymezenou část území s vhodnou geomorfologií pro umístění letiště);
- úžeji jako funkčně vymezenou plochu určenou především pro vzlety, přistání a pojezd letadel.

Není tedy jasné, zda se hovoří o celé ploše letiště anebo pouze o ploše určené pro samotné vzlety, přistání a pojezdy letadel. Rovněž není zřejmé, co se rozumí „vhodným způsobem“, kterým má tato plocha být upravena.

Stávající definice letiště pak způsobuje problémy i v kontextu pojmu „vlastník letiště“ (viz dále), který zákon také zná a v některých případech používá. Vlastníci letištních pozemků mohou být „vlastníky“ letiště pouze do výměry svých pozemků v rámci tohoto územního vymezení. S tím úzce souvisí i *definice letištního pozemku*, neboť za letištní pozemek je považován pozemek, na němž se nachází letiště nebo jeho část, jak je již uvedeno výše.

Nefunkční definice letiště však logicky tvoří i zcela nefunkční definici letištního pozemku jako takového, přičemž pro praxi při udělování povolení provozovat letiště dle stávajícího a nejasného znění zákona by tyto pojmy měly být stěžejní.

Bez ohledu na problematickou definici lze říci, že letiště je tvořeno pozemky, stavbami a zařízeními, které pojí společný účel provozování letiště. Počty pozemků a staveb na jednom letišti se v závislosti na velikosti letiště a rozsahu poskytovaných služeb pohybuje v řádu desítek i stovek. Tyto pozemky, stavby a zařízení mohou (a ve skutečnosti velice často mají) různé vlastníky. Letiště tedy není jedním homogenním celkem, jehož jednotlivé součásti

mají jediného „vlastníka“. Pojem „*vlastník letiště*“ je tedy v praxi obvykle vykládán tak, že zahrnuje všechny vlastníky všech pozemků, staveb a zařízení, které jsou využívány k provozování letiště. Tento výklad je však použitelný jen v některých případech (viz například ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) zákona), v jiných však již nikoli (viz například ustanovení § 25b, které ukládá povinnost vlastníku letiště, aby letiště provozoval (sám anebo prostřednictvím provozovatele, popř. aby letiště k zajištění jeho provozu nabídl státu).

Zákon tak například ukládá v ustanovení § 25b povinnost vlastníku letiště, aniž by bylo zřejmé, kdo je touto osobou, aby letiště provozoval (sám anebo prostřednictvím provozovatele, popř. aby letiště k zajištění jeho provozu nabídl státu).

Stávající znění zákona nevymezuje vztah provozovatele letiště a vlastníků pozemků, staveb a zařízení, která provozovatel využívá k provozování letiště, pouze hovoří o povinnosti doložit „doklad, který osvědčuje, že žadatel je vlastníkem letiště nebo že má jiný právní vztah k letišti, a dokladem osvědčujícím souhlas vlastníka letiště, není-li vlastník současně provozovatelem“ (viz ustanovení § 30 odst. 2 písm. c)). I v tomto kontextu je pak chápání fakticky chybějícího „vlastníka letiště“ třeba dovozovat výkladem a „souhlasem vlastníka letiště“ rozumět „souhlas všech vlastníků pozemků, staveb a zařízení“ letiště. Tento bod však v praxi způsobuje řadu obtíží.

Dosah definice letiště, ale i jiných pojmů, které se nachází v ustanovení § 2 zákona č. 49/1997 Sb., nepřekračuje zákon o civilním letectví a jeho prováděcí předpisy. Z navrhované právní úpravy byla definice letiště vypuštěna proto, že to, co je nebo není letiště, vyplývá velice zřejmě z dalších ustanovení navrhované právní úpravy a z jejich důsledků.

Navrhovaná koncepce vydávání povolení k provozování letiště staví na tom, že si zákonodárce nepřisvojuje úkol určovat, co je a co není letiště, ale že tato volba náleží žadateli o povolení provozovat – a tedy prospektivnímu provozovateli letiště. Tento žadatel si v popisu letiště, který přikládá již k žádosti o vydání povolení provozovat letiště, sám vymezí, které pozemky, stavby a zařízení chce k provozování letiště používat a Úřad ověří, zda mu k jejich užívání náleží příslušný právní titul. Pokud v tomto neshledá nějaké nedostatky, pak (po splnění dalších podmínek) povolení provozovat letiště žadateli vydá. Tímto mechanismem nejsou jakkoli dotčeny jiné předpisy, které se provozu letiště mohou jakkoli týkat (tj. zákon č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), apod.).

Shora uvedená koncepce má za cíl vyrovnat vztahy mezi žadateli o povolení provozovat letiště a vlastníky pozemků a staveb, které tento žadatel zamýšlí k provozu letiště využívat. Aby bylo zaručeno, že provozovatel letiště nebude k provozu využívat nemovitosti, k nimž mu nespovídá žádný právní titul, počítá se s tím, že pozemky a stavby, které provozovatel může využívat k provozu letiště, budou uvedeny v rozhodnutí o povolení provozovat letiště. Co je nebo není letiště (v hmotném slova smyslu) tak bude zcela jasně a nesporně vyplývat z autoritativního správního aktu. Tento mechanismus bude také sloužit k tomu, aby změnou povolené provozovat mohl provozovatel napravit případné ztráty právních titulů k pozemkům a stavbám a zároveň nemuset přerušit provozování letiště (samozřejmě za splnění dalších, především provozně technických podmínek). Jakákoli definice letiště by tak byla zcela nadbytečná a představovala by potenciální zdroj rozporu mezi svou textací a letištěm tak, jak bude vymezeno v rozhodnutí Úřadu.

Z tohoto důvodu není rovněž třeba zachovávat definici letištního pozemku, protože s tímto konceptem navrhovaná právní úprava již dále nepracuje a nepředpokládá žádná nová a zvláštní práva a povinnosti, která by se s „letištním pozemkem“ pojila. Tímto tak dochází k odstranění určité nadbytečné vrstvy právní úpravy a s pozemky, které jsou využívány

k provozu letiště, a kromě dočasné situace popsané v přechodných ustanoveních nejsou s pozemky, které jsou využívány k provozování letiště, spojeny žádné právní následky.

S ohledem na shora uvedené lze shrnout, že stávající definice letiště je *téměř nepoužitelná*, neboť v návaznosti na další ustanovení zákona nedává optimální smysl. To je patrné zejména v souvislosti s použitím slovního spojení „vlastník letiště“, které je matoucí (letiště tak, jak bylo doposud vymezeno, nelze vlastnit – není totiž věcí v právním smyslu). Z tohoto důvodu navrhovaná právní úprava vypouští i zmínky o „vlastníku letiště“.

Všechna ustanovení zákona, která s pojmem „letiště“ pracují, jsou aplikovatelná i bez legální definice letiště. Navíc přímo použitelné předpisy Evropské unie obsahují vlastní definici letiště, které se stávající zákonnou definicí nejsou zcela v souladu.

Z obdobného důvodu se ruší i definice letištního pozemku.

K pozměňovacímu návrhu č. 2

V dosavadním novelizačním bodu 3 vládního návrhu zákona je třeba s ohledem na vložení nového novelizačního bodu 3, jímž dochází k vypuštění dosavadních odstavců 7 a 8 v § 2 zákona (viz pozměňovací návrh č. 1), je třeba provést legislativně technickou úpravu související s přečíslováním jednotlivých odstavců v uvedeném ustanovení.

K pozměňovacímu návrhu č. 3

K § 24

Ustanovení obsahující kategorizaci letišť se navrhuje přeformulovat z důvodu věcné a obsahové přesnosti vzhledem k materii, která je obsažena v prováděcím právním předpise, kterým je vyhláška č. 108/1997 Sb., kterou se provádí zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „vyhláška č. 108/1997 Sb.“).

Zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu obsažené ve stávajícím znění zákona o civilním letectví (ustanovení § 25 odst. 3) je rovněž přeformulováno z důvodu věcné a obsahové přesnosti vzhledem k materii, která je v tomto prováděcím právním předpisu upravena, a dále je toto zmocnění z důvodu systematiky nově navrhované právní úpravy přesunuto do ustanovení § 24 odst. 3. Toto ustanovení je provedeno ustanovení § 9 odst. 3 a přílohou č. 3 vyhlášky č. 108/1997 Sb.). Zároveň je na úroveň zákona převáděno ustanovení týkající se podrobností o obsahu žádosti o stanovení druhu letiště a o jeho změně, které je v současné době na základě téhož zákonného zmocnění obsaženo v ustanovení § 9 odst. 1 a 2 shora uvedené vyhlášky (viz ustanovení § 25 odst. 2 a 4 návrhu zákona).

K § 25

Dochází k formulačnímu a legislativnímu upřesnění ustanovení upravujícího řízení o stanovení druhu letiště. Oproti stávající právní úpravě bude zákon obsahovat výslovné zakotvení podmínek pro vydání rozhodnutí o stanovení druhu letiště. Rozhodnutí o stanovení druhu letiště bude vydáno, budou-li splněny požadavky na provozně technické vybavení odpovídající druhu letiště, o jehož stanovení se žádá, a bude-li žadatel schopen zajistit poskytování služeb nezbytných pro bezpečný provoz letiště takového druhu letiště stanovené v ustanovení § 9 odst. 3 a příloze č. 3 vyhlášky č. 108/1997 Sb., o jehož stanovení se žádá.

Dále se výslovně stanoví, že na žádost provozovatele letiště Úřad rozhodne o změně druhu letiště, a rovněž se stanoví podmínky pro vydání takového rozhodnutí. Podrobnosti o obsahu žádosti o stanovení druhu letiště jsou v současné době upraveny na základě

zmocnění v ustanovení § 25 odst. 3 v prováděcím právním předpisu, a to v ustanovení § 9 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 108/1997 Sb. Tato situace se návrhem pozměňovacího návrhu napравuje, přičemž náležitosti žádosti o stanovení druhu letiště a žádosti o změnu druhu letiště budou nadále upraveny na úrovni zákona (viz § 25 odst. 2 a 4 návrhu zákona).

Za účelem větší provázanosti zákona o civilním letectví s projednávaným zákonem o ochraně státních hranic, pokud jde o řízení o zřízení hraničního přechodu, se navrhuje doplnit, že rozhodne-li Úřad o stanovení druhu mezinárodního letiště, změně druhu letiště na druh mezinárodního letiště nebo o změně druhu mezinárodního letiště na jiný druh letiště, zašle stejnopis pravomocného rozhodnutí o takové změně bezodkladně Ministerstvu vnitra. Obdobně je pak stanovena povinnost zaslat stejnopis pravomocného rozhodnutí o takové změně Generálnímu ředitelství cel.

K přesunutí označení hlavy II

Úprava provozování letišť je pozměňovacími návrhy nově systematicky uspořádána. Z důvodu těchto změn dochází k legislativně technické úpravě systematického členění části čtvrté zákona o civilním letectví (Letiště a letecké stavby), konkrétně pak k posunu označení hlavy II nad ustanovení § 25c. Hlava I (ustanovení § 24 až § 25b) bude obsahovat kategorizaci druhů letišť, řízení o stanovení druhu letiště nebo o jeho změně na žádost provozovatele letiště a řízení o změně nebo zrušení druhu letiště Úřadem z moci úřední. Hlava I (ustanovení § 25c až § 34d) pak bude věcně upravovat provozování letiště a materii s provozováním letiště související.

K § 25a a § 25b

Ustanovení o evidenci letišť (stávající ustanovení § 25a) se navrhuje zrušit. Z dlouhodobého hlediska se ukázalo, že evidence letišť neplní v současnosti žádnou smysluplnou funkci. Ani další ustanovení zákona s evidencí letišť nepočítají.

Ustanovení § 25b (Povinnosti vlastníka letiště) se ukázalo jako ustanovení zcela nefunkční, přičemž v praxi dosud nedošlo k jeho naplnění, a z tohoto důvodu se navrhuje zrušit. Dochází k opuštění slovního spojení „vlastník letiště“ tak, aby zákon nadále „pracoval“ pouze s konceptem „provozovatele letiště“. Letiště jako takové není věcí ve smyslu soukromého práva a nemůže být předmětem vlastnického práva. Vlastnit lze pouze jednotlivé pozemky, letecké stavby nebo letecká zařízení. Zcela výjimečně (v praxi však takové případy sotva kdy nastanou) sice lze uvažovat o tom, že by vlastníkem všech složek letiště (tj. pozemků, staveb, movitých věcí atd.) byl jeden subjekt (letiště by pak bylo možno pojímat jako obecnou věc hromadnou či jako podnik v režimu ustanovení § 5 obchodního zákoníku, resp. jako obchodní závod v režimu ustanovení § 502 nového občanského zákoníku). Ani pak by však pojem „vlastník letiště“ nebyl vhodný. Pro účely tohoto zákona jde totiž o ukládání veřejnoprávních povinností, a to nikoli vlastníkov, nýbrž *provozovatelů* letiště. Pak je však zcela lhostejné, kdo je vlastníkem jednotlivých složek tvořících ve svém souhrnu letiště. Povinnosti provozovatele letiště jsou obsaženy v ustanovení § 31 návrhu zákona.

Namísto zrušované právní úpravy evidence letišť a povinností vlastníka letiště je pozměňovacím návrhem doplněna možnost Úřadu rozhodnutím zrušit stanovený druh letiště z *úřední povinnosti* a podrobnosti týkající tohoto řízení. Stanovený druh letiště by měl být vázán na splnění provozně technických podmínek a schopnost provozovatele letiště poskytovat služby nezbytné pro bezpečný provoz letiště a měl by vždy odpovídat faktickému provoznímu a technickému stavu letiště. Možnost Úřadu zrušit rozhodnutí o stanovení druhu z moci úřední v případě, že letiště přestane splňovat požadavky na provozně technické vybavení, nebo v případě, že provozovatel letiště nebude poskytovat služby nezbytné pro bezpečný provoz letiště (uvedené v prováděcím právním předpise), by měla naplnit uvedené

pravidlo a zároveň motivovat provozovatele letiště k udržování potřebného technického a provozního stavu letiště. Před zahájením řízení zrušení druhu letiště Úřad poskytne provozovateli letiště lhůtu (nejméně 1 měsíc, nejdéle 6 měsíců) k odstraněným nedostatkům.

Stanoví-li Úřad provozovateli letiště lhůtu k odstranění nedostatků, přičemž během této lhůty (nebo i po jejím uplynutí) provozovatel letiště požádá o změnu stanoveného druhu letiště (aniž v poskytnuté lhůtě zjištěné nedostatky odstraní), bude třeba nejprve rozhodnout o této žádosti. V případě, že této žádosti nebude vyhověno, Úřad zahájí řízení o zrušení povolení provozovat letiště z moci úřední. V případě, kdy by provozovatel letiště požádal o změnu druhu letiště až poté, kdy Úřad zahájil řízení o zrušení letiště z moci úřední, lze uvažovat o přerušení řízení vedeného z moci úřední podle § 64 odst. 3 správního řádu. Ve věci by mohlo být vedeno také společné řízení (§ 140 správního řádu).

Za účelem větší provázanosti zákona o civilním letectví s projednávaným zákonem o ochraně státních hranic je, pokud jde o řízení o zrušení hraničního přechodu, doplněno, že stejnopis pravomocného rozhodnutí o zrušení druhu mezinárodního letiště zašle Úřad bezodkladně Ministerstvu vnitra a Generálnímu ředitelství cel.

Podrobněji jsou rovněž specifikovány povinnosti Úřadu využívat pro účely řízení o vydání rozhodnutí o stanovení, změně nebo zrušení druhu letiště údaje ze základních registrů a agendových informačních systémů.

K § 25c

Stávající znění zákona o civilním letectví stanoví, že provozovat letiště lze pouze na základě povolení. Nově navrhovaná právní úprava navíc nově výslovně stanoví, že letiště je možné provozovat pouze tehdy, byl-li stanoven jeho druh. Bez stanoveného druhu letiště tedy není možné letiště provozovat. Stejně tak nelze provozovat letiště, nejsou-li splněny další podmínky, které stanoví zákon o civilním letectví nebo přímo použitelný předpis Evropské unie.

K § 26

Navrhuje se zrušit ustanovení obsahující vymezení pojmu „provozování letiště“ pro nadbytečnost a funkční neaplikovatelnost. Prakticky všechny povinnosti uvedené ve výčtu jsou formulovány natolik vágně, že není jasný jejich aplikační dopad. Krom toho některé zde uložené (a blíže nerozvedené) povinnosti plynou provozovateli letiště z jiných právních předpisů, a to zpravidla v mnohem širší míře (srov. např. zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů). Ve zbytku přejímá dosavadní úpravu ustanovení § 31.

Nová pravidla týkající se řízení o vydání povolení provozovat letiště doplňují dosavadní úpravu. Nově navrhovaná právní úprava stanoví aktivní legitimaci k podání žádosti o vydání povolení provozovat letiště a přílohy, které je k žádosti třeba přiložit. K žádosti se přiloží popis letiště vymezující všechny pozemky a letecké stavby, *kteřé žadatel hodlá využívat k provozování letiště*, s uvedením katastrálního území, parcelního čísla a údajů o budovách podle katastru nemovitostí, popis leteckého provozu, pro který bude letiště využíváno, popis základních provozně technických vlastností letiště a způsobu zajištění provozování letiště a další doklady prokazující splnění podmínek pro vydání povolení provozovat letiště. Popis základních provozně technických vlastností letiště a způsobu zajištění provozování letiště (letištní řád) je základním dokumentem pro bezpečné používání letiště a obsahuje základní parametry letiště a návrh užívání letiště s ohledem na místní podmínky provozu. Zároveň upravuje chování letecké veřejnosti a tvoří základ pro přípravu podkladu do Letecké informační příručky. Letištní řád je užitečný nástroj, který může provozovatel používat pro informování o pravidlech užívání letiště a jejich vymáhání. Podmínkou užívání letiště pak je seznámení se s obsahem letištního řádu a akceptace pravidel

v něm obsažených, což je důležité především pro takové uživatele letiště, kteří mají sídlo na daném letišti. Letištní řád vlastně představuje provozní rozšíření konceptu popisu letiště, na základě kterého bude moci Úřad ověřovat, zda žadatel splňuje základní technické a provozní podmínky pro provozování letiště, jakožto jednu z podmínek pro vydání povolení provozovat letiště. Náležitosti popisu základních provozně technických vlastností letiště a způsobu zajištění provozování letiště stanoví prováděcí právní předpis, přičemž zákon o civilním letectví bude obsahovat potřebné zmocnění pro jeho vydání (viz ustanovení § 26 odst. 4 a navrhované změny v § 102 odst. 1).

Řízení o vydání povolení provozovat letiště by mělo být pojato coby řízení s předstihem žádosti podle ustanovení § 145 správního řádu (byť situace, kdy o provozování téhož letiště požádá současně více osob, je jen málo pravděpodobná). Konkrétní postup správního orgánu v daném případě upravuje obecný procesní předpis (tj. správní řád). Bez využití institutu řízení s předstihem žádosti by mohlo v řízení o vydání povolení v případě podání více žádostí, docházet k aplikačním potížím, neboť není zřejmé, jak by správní úřad postupoval v případě, že by oba/všichni žadatelé splnili zákonné podmínky pro jeho vydání. Využití možnosti upravené v § 146 správního řádu (vedení řízení o žádosti, která nejlépe odpovídá stanoveným požadavkům) v tomto případě nepřichází v úvahu, neboť žadatelé buď zákonné podmínky splní či nesplní a nelze zde uvažovat o tom, že některý z žadatelů je splní lépe a jiný hůře.

K § 27

Právní úprava vydání povolení provozovat letiště je vystavěna tak, že jsou-li splněny podmínky uvedené v ustanovení § 27, Úřad povolení (na rozdíl od stávající právní úpravy) vždy vydá. Požadovaná kritéria jsou prakticky shodná s dosavadní úpravou. Precizněji je formulováno písm. c), dle něhož je nezbytné, aby žadatelé náleželi soukromoprávní titul k užívání všech pozemků a všech leteckých staveb uvedených v příloze k žádosti o vydání povolení provozovat letiště, tedy všech pozemků a leteckých staveb, které hodlá využívat k provozování letiště. Je přitom lhostejné, zda půjde o vlastnické či jiné věcné právo, popř. právo obligační (uživací či požívací). Pokud jde o použití spojení „uživací nebo požívací právo“, pak byla tato formulace zvolena pro její obecnost. Jak uživací, tak i požívací práva totiž mohou být zřízena buď jako obligační (závazková) – např. nájem či pacht, nebo jako věcná (služebnost). Tímto souslovím je též dostatečně jasně vyjádřeno, že se nemůže jednat o práva zajišťovací (např. právo zástavní). Vzhledem k tomu, že pro účely daného ustanovení je nerozhodné, zda uživací či požívací právo bylo sjednáno jako obligační či věcné, není třeba podrobnější specifikace.

Ztráta tohoto titulu k užívání pozemků či leteckých staveb, které jsou uvedeny v popisu letiště, kdykoli v době provozování letiště je důvodem pro zrušení povolení provozovat letiště dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. a) navrhované právní úpravy. Podmínka soukromoprávního titulu užívání všech letištních pozemků a všech leteckých staveb je naprosto klíčová. Napravuje se tak základní nedostatek stávající právní úpravy, kterým je *rezignace na řešení vztahů mezi vlastníky letištních pozemků* (popř. leteckých staveb) a provozovateli letišť. Dosavadní snaha zákonodárce řešit tyto případy prostřednictvím „věcného břemene provozování letiště“ je nekonceptní. Navrhuje se proto vrátit do zákona tradiční přístupy k řešení těchto situací. Je přitom třeba nezbytně trvat na tom, aby právní titul užívání byl vždy vyřešen ve vztahu ke všem součástem (pozemkům, stavbám a zařízením) letiště – tím se zamezí vzniku dalších rizikových situací v budoucnu.

Jednou z podmínek pro vydání povolení provozovat letiště je splnění základních technických a provozních podmínek nezbytných pro řádný a bezpečný provoz letiště stanovených rozhodnutím mezinárodní organizace vydaným na základě mezinárodní

smlouvy, která je součástí právního řádu. Mezinárodní smlouvou se zde v souladu s ustanovením § 102 odst. 2 zákona o civilním letectví rozumí mezinárodní smlouva vydaná Mezinárodní organizací pro civilní letectví, Sdružením leteckých úřadů podle předpisů Evropské unie nebo Evropskou organizací pro bezpečnost leteckého provozu EUROCONTROL.

Jde-li o podmínky vydání povolení provozovat letiště, navrhuje se zcela (bez náhrady) vypustit podmínku bezúhonnosti žadatele o povolení provozovat letiště. Dosavadní zákonná podmínka je iracionální a formulovaná na hraně ústavnosti (např. vymezení bezúhonnosti ve stávajícím ustanovení § 28 dává správnímu orgánu poměrně široký prostor pro uvážení, zda je dána obava, že se osoba žádající o vydání povolení provozovat letiště dopustí stejného nebo podobného činu při provozování letiště, za který již byl v minulosti pravomocně odsouzen). Navíc splnění této podmínky nemohlo být nikdy reálně zkoumáno na základě pouhého výpisu z evidence Rejstříku trestů. Z důvodu vypuštění podmínky bezúhonnosti pro vydání povolení provozovat letiště dochází k souvisejícímu vypuštění vymezení této kategorie (bezúhonnosti) obsaženého v § 28 stávající právní úpravy.

Dále se navrhuje lépe a přehledněji formulovat podmínku odborné způsobilosti k provozování letiště. Zásadní změna zde není, vychází se z dosavadního pojetí. Na rozdíl od stávající právní úpravy je podmínka odborné způsobilosti vázána přímo na žadatele o vydání povolení provozovat letiště, případně na osobu tvořící statutární orgán žadatele, nikoli již alternativně na odpovědného zástupce. Stávající znění § 27 odst. 2 písm. b) zákona o civilním letectví bylo převzato z příslušných ustanovení živnostenského zákona již při přípravě zákona o civilním letectví v roce 1997. Kategorie odpovědného zástupce je v souvislosti s vydáním povolení provozovat letiště kategorií prázdnou a podmínku odborné způsobilosti je vhodné vázat přímo na žadatele o vydání povolení provozovat letiště, případně na osobu tvořící statutární orgán žadatele.

Doplněna je výjimka pro žadatele, který hodlá provozovat letiště výhradně ke vzletům a přistáním vrtulníků zdravotnické záchranné služby, který nemusí pro účely vydání povolení provozovat letiště splňovat podmínku nejméně pětileté praxe v oboru letectví. Letecká záchranná služba (HEMS) je v současnosti neoddělitelnou součástí zdravotnické záchranné služby a pokrývá celé území České republiky (Česká republika je jedním z prvních států na světě, které tuto službu poskytují v takovém rozsahu). Organizace letecké záchranné služby na našem území je dána zákonem o zdravotnické záchranné službě č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě, ve znění zákona č. 385/2012 Sb., a vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 240/2012 Sb., kterou se provádí zákon o zdravotnické záchranné službě, která tento zákon provádí. Letištěm, které je určeno výhradně ke vzletům a přistáním vrtulníků letecké záchranné služby (heliport HEMS), je heliport v areálu zdravotnického zařízení (například na střeše nemocnice). Tato letiště jsou provozována příslušným zdravotnickým subjektem – určeným poskytovatelem zdravotních služeb – který obvykle nemá mezi svými zaměstnanci nebo členy statutárního orgánu osoby, které mají nejméně pětiletou praxi v oboru letectví. Vzhledem k charakteru těchto heliportů a jejich úzce vymezenému okruhu uživatelů není odborná způsobilost vnímána jako přidaná hodnota na straně provozovatele, ale naopak jako překážka pro zajištění obslužnosti spádových oblastí. Vzhledem k omezenosti provozu na takovém letišti a vzhledem ke specifickému účelu, ke kterému toto letiště slouží, se jeví jako neopodstatněné požadovat pětiletou praxi člena statutárního orgánu takového provozovatele v oboru letectví. Proto se pro žadatele o vydání povolení provozovat letiště, který hodlá provozovat tato konkrétní letiště, stanovuje shora uvedená výjimka.

Výjimka z podmínky nejméně pětileté praxe v oboru letectví je dále stanovena pro Hasičský záchranný sbor České republiky, který hodlá provozovat letiště výhradně ke vzletům a přistáním vrtulníků pro potřeby složek integrovaného záchranného systému.

Rovněž se nově navrhuje možnost vydat povolení provozovat letiště jen na dobu určitou. Úřad může takto rozhodnout pouze na žádost (nikoli *ex officio*). Důvody, pro které žadatel takto žádá, není Úřad oprávněn přezkoumávat. Nemůže proto odepřít vydání povolení jen proto, že by se krátkodobé provozování letiště jevilo jako nehospodárné, neúčelné apod. Přezkum těchto otázek do pravomoci Úřadu nespadá.

Ustanovení obsažené ve stávajícím znění zákona (ustanovení § 27 odst. 3), podle kterého povolení provozovat letiště Úřad vydá přednostně žadateli, který prokáže, že je vlastníkem nadpoloviční většiny výměry letištních pozemků, se pozměňovacím návrhem bez náhrady zrušuje. Toto pravidlo je ve stávající právní úpravě systematicky zařazeno do ustanovení, které upravuje podmínky pro vydání povolení provozovat letiště. Z pouhého systematického zařazení tohoto pravidla do ustanovení § 27 by bylo možno dovodit, že má vyřešit situace, kdy o vydání (prvotního) povolení provozovat letiště žádá souběžně více žadatelů (řízení o výběru žádosti). Tak tomu ale není. Z druhé věty téhož ustanovení, podle které má původní provozovatel letiště vůči žadateli podle věty první nárok na náhradu, totiž vyplývá, že dané pravidlo má naopak sloužit k tomu, aby žadatel o vydání povolení provozovat letiště, který prokáže, že je vlastníkem nadpoloviční většiny výměry letištních pozemků, získal toto povolení na úkor stávajícího provozovatele, kterému taková podmínka nesvědčí. Tento argument je dále podepřen formulací ustanovení § 34 písm. d), podle kterého povolení provozovat letiště zaniká dnem právní moci rozhodnutí o povolení provozovat letiště vydaného žadateli, který prokázal, že je vlastníkem nadpoloviční většiny výměry letištních pozemků. Stávající znění ustanovení § 27 odst. 3 je navíc ve vnitřním rozporu s ustanovením § 30 odst. 2 písm. c), podle kterého by i takový žadatel, který požádá o vydání povolení provozovat letiště podle § 27 odst. 3, měl ke své žádosti doložit, že je vlastníkem letiště nebo že má jiný právní vztah k letišti, a dále doložit souhlas vlastníka letiště s jeho provozováním, není-li vlastníkem současně provozovatelem letiště. Z uvedeného vyplývá, že ačkoliv by žadatel mohl prokázat vlastnictví nadpoloviční většiny výměry letištních pozemků, nemohl by zpravidla současně doložit i skutečnost, že je vlastníkem (celého) letiště nebo že má jiný právní vztah k letišti, a dále doložit souhlas vlastníka letiště s jeho provozováním.

Podle nově navrhované právní úpravy, bude muset žadatel o povolení provozovat letiště prokázat vlastnictví všech pozemků a leteckých staveb uvedených v popisu letiště, který tvoří přílohu k žádosti o vydání povolení provozovat letiště, případně prokázat, že mu k nim náleží většinový podíl (nebo jiné užívací či požívací právo) v rozsahu potřebném pro provozování letiště. Tato skutečnost bude podmínkou pro vydání povolení provozovat letiště, přičemž její splnění bude pro zachování povolení podstatné po celou dobu jeho platnosti. Dojde-li k situaci, že po vydání povolení provozovatel letiště přestane tuto podmínku splňovat, bude to důvodem pro zrušení povolení (ustanovení § 30 odst. 1 návrhu zákona), nepožádá-li provozovatel letiště z tohoto důvodu o změnu povolení nebo neodstraní-li tento nedostatek v Úřadem poskytnuté lhůtě (ustanovení § 30 odst. 2 návrhu zákona).

Vzhledem k nové právní úpravě povolení provozovat letiště (podmínky pro vydání povolení, možnost žádat o jeho změnu, důvody zrušení povolení) postrádá právní úprava vydání povolení provozovat letiště dle ustanovení § 27 odst. 3 své opodstatnění. Není dán ani žádný důvod pro vydání „přednostního“ povolení žadateli oproti stávajícímu provozovateli, který nejen pro účely vydání povolení, ale po celou dobu jeho platnosti bude muset splňovat podmínku uvedenou v ustanovení § 27 odst. 1 písm. c) navrhované právní úpravy.

Pro případ duplicitního zápisu vlastnického práva v katastru nemovitostí lze uvést, že bude-li jedním ze zapsaných vlastníků žadatel o vydání povolení provozovat letiště nebo provozovatel letiště, případně pokud žadatel o vydání povolení provozovat letiště nebo provozovatel letiště bude mít ve vztahu k takto duplicitně zapsanému vlastníku pozemku či

letecké stavby potřebný užívací nebo požívací právní titul, bude možné považovat podmínku uvedenou v § 27 odst. 1 písm. c) navrhované právní úpravy za splněnou.

K § 28

Pozměňovací návrh upravuje náležitosti rozhodnutí o povolení provozovat letiště.

Požadavky na naplnění technických a provozních podmínek se různí podle druhu provozu na daném letišti. Provozovatel, který chce, aby na jím provozovaném letišti přistávala větší letadla, nebo chce, aby jeho letiště sloužilo k pravidelné přepravě cestujících, tomu musí přizpůsobit velikost a vybavení letiště. Návrh letištního řádu přikládaný k žádosti o povolení provozovat letiště představuje vyjádření tohoto záměru žadatele. Úřad posoudí tento záměr ve vztahu ke skutečnému zjištěnému stavu a v rozhodnutí uvede popis povoleného leteckého provozu, pro který bude letiště využíváno a letišti přiřadí kód podle rozhodnutí mezinárodní organizace vydaného na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu. Vedle těchto náležitostí bude rozhodnutí o povolení provozovat letiště obsahovat popis letiště vymezující všechny pozemky a letecké stavby, které žadatel hodlá využívat k provozování letiště, uvedením katastrálního území, parcelního čísla a údajů o budovách podle katastru nemovitostí.

Pozměňovací návrh dále stanoví údaje, které je Úřad po nabytí právní moci rozhodnutí o povolení provozovat letiště povinen zveřejnit, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

K § 29

Navrhovaná právní úpravy výslovně upravuje možnost provozovatele letiště požádat o změnu povolení provozovat letiště. V případě, že provozovatel letiště přestane splňovat některou z podmínek, které splňoval v době vydání povolení provozovat letiště, například pokud zanikne jeho vlastnické, spoluvlastnické nebo jiné požívací nebo užívací právo k některému z pozemků nebo leteckých staveb uvedeným v popisu letiště, který byl přiložen v jeho žádosti o vydání povolení provozovat letiště, může požádat Úřad o změnu tohoto povolení. V takovém případě k žádosti o změnu povolení přiloží nový popis letiště, ve kterém takto problematické pozemky nebo letecké stavby nebudou zahrnuty. Úřad takové žádosti vyhoví, jsou-li i za takto nově nastalých okolností splněny podmínky pro vydání povolení provozovat letiště. Povolení provozovat letiště tak nebude muset být rušeno z důvodu, že přestaly být splněny podmínky pro jeho vydání.

Procesní postup v řízení při žádosti o změnu povolení provozovat letiště je obdobný procesnímu postupu v řízení o žádosti o povolení provozovat letiště.

K § 30

Paralelně k vydání povolení provozovat letiště se navrhuje i úprava zrušení povolení ze strany Úřadu. Jsou-li splněny podmínky dle ustanovení § 30 odst. 2, Úřad je povinen povolení zrušit. Předpoklady uvedené sub a) a c) nejsou problematické. K předpokladu uvedeného sub b) lze uvést, že závažné porušení zákona ze strany provozovatele letiště, které má za následek zrušení povolení provozovat letiště ze strany Úřadu pro civilní letectví, nelze spojovat pouze s povinností uvedenou v § 31 návrhu zákona. Provozovateli letiště vyplývají povinnosti průřezově z mnoha míst celého zákona o civilním letectví (např. § 42a návrhu zákona, hlava VI zákona, část osmá zákona), přičemž závažné porušení všech těchto povinností, resp. každé takové povinnosti jednotlivě, může vést ke zrušení povolení provozovat letiště, pokud provozovatel letiště porušením takové povinnosti ohrozí bezpečnost provozu na letišti uvedeném v povolení.

První odstavec obsahuje *změkčovací klauzuli*. Před vydáním rozhodnutí o zrušení povolení provozovat letiště Úřad musí poskytnout provozovateli vždy přiměřenou lhůtu

k odstranění nedostatků. Tímto ustanovením není nikterak dotčena pravomoc Úřadu rozhodnout o dočasném přerušení provozování letiště nebo jeho části v případě, že provozní stav letiště nebo jeho části nevyhovuje bezpečnému provozování letiště (viz ustanovení § 33 zákona o civilním letectví).

Zrušením povolení provozovat letiště nebo jeho zánikem zaniká rovněž stanovení druhu tohoto letiště. Povolení provozovat letiště zanikne uplynutím doby, na kterou bylo povolení vydáno (bylo-li vydáno na dobu určitou) nebo zánikem provozovatele letiště, byl-li právníkem osobou nebo úmrtím provozovatele letiště či jeho prohlášením za mrtvého, byl-li fyzickou osobou.

K § 30a

Podrobněji je třeba rovněž specifikovat povinnosti Úřadu využívat pro účely řízení o vydání, změně nebo zrušení povolení provozovat letiště údaje ze základních registrů a agendových informačních systémů. V tomto řízení se proto ustanovení § 25b navrhované právní úpravy použije obdobně.

K § 31 odst. 1

V tomto ustanovení je provozovateli letiště uložena základní povinnost, a to povinnost provozovat letiště řádně a bezpečně. Ustanovení je třeba rozumět tak, že provozovatel nejen, že má povinnost provozovat letiště určitým kvalifikovaným způsobem (tj. řádně a bezpečně), nýbrž i tak, že je povinen je vůbec provozovat. Za porušení této povinnosti je stanovena příslušná sankce (viz ustanovení § 93 odst. 2 písm. d) bod 1).

K § 31 odst. 2

Dále je uložena povinnost provozovateli letiště, na které se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670 EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES, v platném znění, dopředu (ve stanovených lhůtách) avizovat Úřadu předpokládané ukončení provozování letiště. Tato povinnost se (ve smyslu článku 4 odst. 3a uvedeného nařízení) vztahuje na provozovatele veřejného letiště umístěného na území, na které se vztahuje Smlouva o fungování Evropské unie, která slouží obchodní letecké dopravě a na nichž je provoz zajišťován s využitím postupů přiblížení nebo odletů podle přístrojů, a které má dráhu se zpevněným povrchem o délce 800 metrů nebo více, nebo je určeno výlučně pro vrtulníky.

Lhůta pro splnění oznamovací povinnosti je nastavena na 12 měsíců přede dnem zamýšleného ukončení provozování letiště. Délka je přiměřená možnosti nalezení jiného (nového) vhodného provozovatele pro konkrétní letiště. I případný nový provozovatel však musí splnit všechny zákonné podmínky pro provozování letiště, tedy mj. i soukromoprávní titul užívání pozemků a leteckých staveb. Za porušení této povinnosti je stanovena příslušná sankce (viz ustanovení § 93 odst. 2 písm. d) bod 2).

K § 34

Právní úprava zrušení a zániku povolení provozovat letiště obsažená ve stávajícím znění zákona o civilním letectví v ustanovení § 34 je systematicky přesunuta do ustanovení § 30.

Základním nedostatkem stávající právní úpravy je *nedostatečné a neodpovídající řešení vztahů mezi vlastníky letištních pozemků* (popř. leteckých staveb) a provozovateli letišť. Dosavadní snaha zákonodárce řešit tyto případy prostřednictvím „věcného břemene

provozování letiště“ zřizovaného soudem je problematická. Podmínky, za kterých může dojít ke zřízení tohoto věcného břemene, se prakticky shodují s podmínkami pro odejmutí nebo omezení vlastnického práva podle zákona o vyvlastnění, tedy s obecnou právní úpravou, a není tedy žádný zvláštní důvod pro to, aby zákon o civilním letectví v této věci obsahoval speciální právní úpravu.

Navrhuje se proto vrátit do zákona tradiční přístupy k řešení těchto situací.

Za prvé: Obdobně jako v jiných veřejnoprávních předpisech se východisko nalézá v aplikaci obecných pravidel o vyvlastnění či nuceném omezení vlastnického práva. K použití se přímo nabízí zákon o vyvlastnění, na který se zde rovněž odkazuje. To je řešení ústavně konformní a jsoucí v souladu s jinými veřejnoprávními předpisy.

Za druhé: Dosavadní problematická koncepce soudně zřizovaných věcných břemen se zcela opouští (navrhuje se její vypuštění bez náhrady – viz zrušení stávajícího obsahu ustanovení § 30a zákona o civilním letectví) a přechodná ustanovení reagují na již takto vzniklé případy. V minulosti soudně zřízená věcná břemena, tedy věcná břemena zřízená přede dnem nabytí účinnosti tohoto návrhu zákona, zůstávají zachována. Přechodná ustanovení zároveň nastavují schéma vypořádání mezi vlastníky letištních pozemků a provozovateli letišť. V podrobnostech srov. též odůvodnění navrhovaných přechodných ustanovení.

Řízení o odnětí nebo omezení práv k pozemkům a leteckým stavbám bude podléhat správnímu poplatku v souladu s položkou č. 19 přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhuje se rovněž upravit postup pro zrušení omezení práva k pozemku nebo letecké stavbě, ke kterému došlo rozhodnutím soudu, a to až k takovému omezení došlo podle stávajících právních předpisů (zřízením věcného břemene provozování letiště podle § 30a zákona o civilním letectví) nebo podle nové právní úpravy (zřízením služebnosti letiště podle nově navrhované přechodné právní úpravy), a důvody zániku omezení práva k pozemku nebo letecké stavbě ze zákona. Pomine-li příčina, pro niž bylo rozhodnutím soudu omezeno právo k pozemku nebo letecké stavbě potřebným k provozování letiště zřízením věcného břemene provozování letiště nebo zřízením služebnosti letiště nebo zřízením služebnosti letiště, soud na návrh vlastníka pozemku nebo letecké stavby omezení zruší. Omezení práva k pozemku nebo letecké stavbě potřebným k provozování letiště, ke kterému došlo postupem podle zákona o vyvlastnění, zřízením věcného břemene provozování letiště nebo zřízením služebnosti letiště, zanikne, není-li letiště po dobu 12 měsíců provozováno, nezaplatil-li provozovatel letiště náhradu za zřízení věcného břemene provozování letiště nebo za zřízení služebnosti letiště do 30 dnů ode dne splatnosti ročního plnění, nebo bylo-li zrušeno povolení provozovat letiště nebo toto povolení zaniklo.

Budou-li splněny obecné podmínky pro zrušení omezení nebo odnětí práva k pozemku nebo stavbě podle ustanovení § 26 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), uplatní se rovněž tato obecná právní úprava.

K pozměňovacímu návrhu č. 4

Ustanovení § 43 představuje speciální stykovou klauzuli vymezující vztah právní úpravy civilního letectví k letectví vojenskému (z hlediska věcné působnosti zákona). V dotčeném ustanovení se legislativně-technickým zásahem vypouští odkaz na ustanovení § 26, jehož obsah se pro nadbytečnost a funkční neaplikovatelnost pozměňovací návrh fakticky zrušuje (a nahrazuje se novou úpravou bez specifické vazby na vojenská letiště).

Z důvodu změn věcné úpravy a souvisejících změn v systematickém členění části čtvrté (Letiště a letecké stavby) dochází i k odpovídající legislativně technické úpravě ostatních odkazů obsažených v tomto ustanovení.

K pozměňovacímu návrhu č. 5

Vzhledem k navrhovanému vypuštění ustanovení § 25b odst. 3, které stanoví, že vyžaduje-li to veřejný zájem, Ministerstvo dopravy zajistí provozování letiště na základě písemné smlouvy uzavřené s vlastníkem letiště po dobu, po kterou není vlastník letiště schopen zajistit jeho provozování vlastními silami nebo prostřednictvím jiného provozovatele, bez náhrady, dochází i k vypuštění odpovídající působnosti Ministerstva dopravy obsažené v § 88 odst. 1 písm. b).

K pozměňovacímu návrhu č. 6

Vzhledem k vypuštění působnosti Ministerstva dopravy obsažené v § 88 odst. 1 písm. c) dochází k odpovídající legislativně technické úpravě označení doplňovaného písmene, které obsahuje novou působnost Ministerstva dopravy k předávání zprávy o uplatňování spravedlivého posouzení v souvislosti s povinností každého členského státu stanovenou článkem 16 odst. 13 nařízení č. 376/2014 Evropské komisi.

K pozměňovacímu návrhu č. 7

Ve výčtovém ustanovení upravujícím působnost Úřadu se s ohledem na navrhovanou změnu právní úpravy provozování letišť zpřesňuje formulace písmene e) bodu 5. Úřad vydává rozhodnutí o stanovení druhu letiště, ale i o rozhodnutí o jeho změně nebo zrušení.

Vzhledem k tomu, že zákon bude nově výslovně upravovat možnost provozovatele letiště požádat o změnu povolení provozovat letiště, upravuje (doplňuje) se odpovídajícím způsobem i formulace působnosti Úřadu v ustanovení § 89 odst. 1 písm. n). Úřad vydává rozhodnutí o povolení provozovat letiště, rozhodnutí o jeho zrušení, ale také o jeho změně.

Ustanovení o evidenci letišť (stávající ustanovení § 25a) se pozměňovacím návrhem navrhuje zrušit. Z dlouhodobého hlediska se ukázalo, že evidence letišť neplní v současnosti žádnou smysluplnou funkci. Ani další ustanovení zákona s evidencí letišť nepočítají. Ustanovení upravující působnost Úřadu vést evidenci letišť (ustanovení § 89 odst. 1 písm. o)) se proto zrušuje.

K pozměňovacím návrhům č. 8 až 13

Z důvodu navrhovaných změn právní úpravy provozování letišť jsou doplňovány odpovídající skutkové podstaty správních deliktů spočívajících v porušení nově formulovaných povinností provozovatele letiště.

Zároveň se odpovídající legislativně technické úpravy navrhují provést v ustanovení upravujícím sankce za nové správní delikty a ve společných ustanovení ke správním deliktům.

K pozměňovacímu návrhu č. 14

Z důvodu navrhovaných změn právní úpravy provozování letišť je odpovídajícím způsobem doplněno ustanovení obsahující zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu.

K pozměňovacímu návrhu č. 15

V souvislosti s nově navrhovanou právní úpravou provozování letišť je třeba legislativně řešit i případy, které vznikly za účinnosti staré úpravy, leč svými účinky či

důsledky se budou promítat i do úpravy nové. K tomu slouží přechodná ustanovení. Pozměňovací návrh proto obsahuje poměrně rozsáhlý, ale důležitý soubor přechodných ustanovení souvisejících s navrhovanou právní úpravou. Klíčová přechodná ustanovení jsou v návrhu zákona obsažena zejména pro řádnou aplikaci nové právní úpravy provozování letiště a vztahují se především na stávající provozovatele letišť.

K bodu 1 a 2

Řízení o vydání povolení provozovat letiště zahájená podle dosavadní právní úpravy (tedy podle ustanovení § 27 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti navrhované právní úpravy) a do dne nabytí účinnosti nové právní úpravy pravomocně neukončená, se dokončí podle této nově navrhované právní úpravy. Vzhledem k *nahrazení* dosavadní právní úpravy řízení o vydání povolení provozovat letiště právní úpravou *konceptně novou*, je nežádoucí, aby nově vydávaná povolení v již zahájených a v době účinnosti nové právní úpravy neukončených řízeních neodpovídala již nové právní úpravě. Je totiž nezbytné, aby nová rozhodnutí o vydání povolení provozovat letiště již obsahovala zvláštní náležitosti výrokové části včetně autoritativního vymezení polohy a popisu letiště (pozemků a leteckých staveb), na něž je vázána jedna z kvalifikovaných podmínek provozování letiště (tj. povinnost prokázat, že provozovatel je vlastníkem všech pozemků a leteckých staveb uvedených v příloze k žádosti a následně ve *výroku rozhodnutí* o povolení provozovat letiště nebo že mu k nim náleží většinový spoluvlastnický podíl anebo k nim má jiné užívací nebo požívací právo v rozsahu potřebném pro provozování letiště), a to i s ohledem na novou možnost provozovatele žádat Úřadu o změnu povolení. S tím souvisí i potřeba zachovat lhůty pro vydání rozhodnutí, jejichž běh v řízení o vydání povolení provozovat letiště započal přede dnem nabytí účinnosti navrhované právní úpravy. Tyto lhůty proto budou běžet ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy znovu.

Z obdobného důvodu je také nutné stávající (již vydaná) povolení provozovat letiště ve stanovené lhůtě nově vydat (k tomu viz odůvodnění k bodu 3 přechodných ustanovení).

Řízení o zrušení povolení provozovat letiště zahájená podle dosavadní právní úpravy (tedy podle ustanovení § 34 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti navrhované právní úpravy) a do dne nabytí účinnosti nové právní úpravy pravomocně neukončená, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Na rozdíl od řízení o vydání povolení provozovat letiště mohou být řízení o zrušení tohoto povolení řešena způsobem konformním s běžným legislativním územ.

K bodu 3

Povolení provozovat letiště stávajících provozovatelů letišť, tj. provozovatelů letišť provozovaných ke dni nabytí účinnosti návrhu zákona, je nutno ve stanovené lhůtě *nově vydat*, a to za účelem *úplného* vytyčení nového právního rámce provozování letiště, včetně individualizovaných podmínek pro výkon této činnosti. Jelikož pozměňovacím návrhem dochází k *nahrazení* dosavadní právní úpravy řízení o vydání povolení provozovat letiště právní úpravou *konceptně novou*, nepostačuje, aby povolení (správní rozhodnutí) vydaná podle dosavadní právní úpravy byla ze zákona považována za povolení vydaná podle právní úpravy nové. Nejde přitom jen o „formální“ potřebu rozšíření obsahu těchto rozhodnutí (zvláštní náležitosti výrokové části), ale rovněž o potřebu autoritativního vymezení polohy a popisu letiště (pozemků a leteckých staveb), na něž je vázána jedna z kvalifikovaných podmínek provozování letiště (tj. povinnost prokázat, že provozovatel je vlastníkem všech pozemků a leteckých staveb uvedených v příloze k žádosti a následně ve *výroku rozhodnutí* o povolení provozovat letiště nebo že mu k nim náleží většinový spoluvlastnický podíl anebo k nim má jiné užívací nebo požívací právo v rozsahu potřebném pro provozování letiště).

Teprve tehdy bude na takové povolení moci být bez dalšího aplikována navrhovaná právní úprava jeho změn.

Příložením popisu leteckého provozu, pro který bude letiště využíváno, a popisu základních provozně technických vlastností letiště a způsobu zajištění provozování letiště k žádosti podle tohoto přechodného ustanovení se od stávajících provozovatelů letišť nevyžaduje (pozn. tyto dokumenty jsou vyžadovány coby příloha žádosti o vydání povolení pouze pro „nové“ žadatele v ustanovení § 26 odst. 2 písm. a) a c)). Pro účely řízení o vydání povolení provozovat letiště podle tohoto přechodného ustanovení se dále podmínka podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) návrhu (splnění základních technických a provozních podmínek nezbytných pro řádný a bezpečný provoz letiště stanovených leteckými předpisy) považuje za splněnou.

Do dne nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti o vydání povolení provozovat letiště podle tohoto přechodného ustanovení se povolení provozovat letiště vydané podle stávající právní úpravy (ustanovení § 27 zákona o civilním letectví) považuje za povolení provozovat letiště vydané podle nové právní úpravy (ustanovení § 25c návrhu zákona).

Z důvodu snížení finanční zátěže žadatelů u těchto mimořádných případů spojených s koncepční změnou právní úpravy se za vydání nového povolení navrhuje neplatit správní poplatky.

Sankcí za nesplnění primární povinnosti je pak zánik dosavadního povolení provozovat letiště marným uplynutím lhůty pro podání žádosti podle přechodných ustanovení.

Nepožádá-li provozovatel letiště ve stanovené lhůtě o vydání povolení provozovat letiště, zanikne (vedle dosavadního povolení provozovat letiště) také stanovení druhu letiště vydané podle stávající právní úpravy. To platí také pro případ, požádá-li provozovatel letiště ve stanovené lhůtě o vydání povolení provozovat letiště, ale jeho žádost o vydání povolení provozovat letiště bude zamítnuta nebo bude-li řízení o jeho žádosti zastaveno.

K bodu 4 až 6

Tato přechodná ustanovení představují *základní rámeček* řešení současných problematických vztahů mezi vlastníky letištních pozemků (popř. leteckých staveb) a stávajícími provozovateli letišť. Zákonodárce doposud (ani prostřednictvím problematického institutu věcného břemene provozování letiště zřizovaného soudem) nebyl schopen smysluplně a především trvale vyřešit tyto situace. Navrhuje se proto následující postup.

Při koncipování těchto přechodných ustanovení byly vzaty v úvahu kolidující zájmy vlastníka a provozovatele letiště. Tato ustanovení poskytují lhůtu pro stávající provozovatele letišť, ve které tito provozovatelé musí vyřešit sporné otázky týkající se pozemků či leteckých staveb užívaných za účelem provozování letiště. Stanovení lhůty se však nesmí bezdůvodně dotknout ústavně chráněného vlastnického práva (viz ustanovení čl. 11 Listiny základních práv a svobod). Proto je přímo zákonem založeno právo vlastníka žádat po provozovateli náhradu za omezení vlastnického práva ve výši odpovídající třem procentům obvyklé ceny pozemku nebo letecké stavby ročně. Výše náhrady je samozřejmě stanovena dispozitivně – preferuje se tedy dohoda mezi vlastníkem a provozovatelem.

Podle uvedeného ustanovení vlastník pozemku nebo letecké stavby strpí po dobu 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona jejich užívání za účelem provozování letiště v rozsahu, v jakém jsou tento pozemek nebo letecká stavba skutečně užívány za účelem provozování letiště ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nemá-li provozovatel letiště k užívání pozemku nebo letecké stavby jiný právní důvod. Tato lhůta se shoduje se lhůtou

poskytnutou v bodu 3 přechodných ustanovení, v níž je provozovatel letiště povinen požádat o „převydání“ povolení provozovat letiště.

Nedohodne-li se vlastník pozemku nebo letecké stavby s provozovatelem letiště jinak, náleží vlastníku náhrada ve výši odpovídající třem procentům obvyklé ceny pozemku nebo letecké stavby ročně.

Nemá-li provozovatel letiště k užívání pozemku nebo letecké stavby jiný právní důvod a podá-li před uplynutím doby podle věty první návrh na zahájení řízení o zřízení služebnosti letiště soudem, strpí vlastník pozemku nebo letecké stavby jejich užívání za účelem provozování letiště do doby ukončení řízení, přičemž to platí i pro řízení o zřízení věcného břemene provozování letiště zahájené podle dosavadní právní úpravy.

Právo provozovatele letiště podat návrh na zřízení služebnosti letiště soudem zaniká uplynutím 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Soud návrhu provozovatele letiště na zřízení služebnosti letiště vyhoví, převažuje-li veřejný zájem na zřízení služebnosti zjevně nad zachováním dosavadních práv vlastníka pozemku nebo letecké stavby a prokáže-li provozovatel letiště, že právo užívání pozemku nebo letecké stavby nebylo možné získat dohodou. Soud může zřídit služebnost letiště pouze v rozsahu, který odpovídá rozumné potřebě provozovatele letiště, přičemž vlastník pozemku nebo letecké stavby nebude zřízením nebo výkonem práva služebnosti obtěžován co nejméně.

Za zřízení služebnosti letiště náleží vlastníku pozemku nebo letecké stavby náhrada, kterou soud určí jako roční plnění, a to ve výši odpovídající místně obvyklému nájemnému k pozemku nebo letecké stavbě, ke kterým se služebnost zřizuje. Náhrada je splatná nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku, nerozhodne-li soud jinak.

Na žádost provozovatele letiště nebo vlastníka pozemku nebo letecké stavby rozhodne soud o změně výše náhrady, pokud se podstatně změnila okolnosti, za nichž byla výše náhrady určena nebo sjednána.

Konečně je třeba zdůraznit, že povinnost strpět provozování letiště se vztahuje jen vůči *aktuálním provozovatelům*. Povinnost strpět užívání pozemku nebo letecké stavby za účelem provozování letiště jejich vlastníkem (viz bod 4 přechodných ustanovení) je totiž stanovena v rozsahu, v jakém je tento pozemek nebo letecká stavba *skutečně užíván (užívána) za účelem provozování letiště ke dni nabytí účinnosti navrhované právní úpravy*. Tuto povinnost strpět omezení vlastnického práva lze tedy vztáhnout pouze vůči subjektu, který bude ke dni nabytí účinnosti navrhované právní úpravy provozovatelem letiště a bude tedy z tohoto titulu skutečně užívat tyto pozemky či letecké stavby za účelem provozování letiště. Subjekt, který bude žádat o vydání povolení provozovat letiště až po nabytí účinnosti navrhované právní úpravy, bude žádat již podle nově navrhované právní úpravy (§ 26 návrhu zákona). Také v případě, kdy stávající provozovatel provozování ukončí, platí pro každého dalšího provozovatele již běžná ustanovení zákona, tedy mj. i povinnost mít právní titul ke všem pozemkům a stavbám jako nezbytná podmínka vydání povolení provozovat letiště.

Povinnost strpět omezení vlastnického práva k pozemku či letecké stavbě podle bodu 4 přechodných ustanovení navazuje na povinnost stávajících provozovatelů letišť požádat (ve stanovené lhůtě) podle bodu 3 přechodných ustanovení o „převydání“ povolení provozovat letiště podle nové úpravy. Na subjekty, které budou žádat o vydání povolení provozovat letiště až po nabytí účinnosti návrhu zákona, se tedy tato přechodná ustanovení vztahovat nebudou, přičemž jakákoli očekávání v tomto smyslu by nebylo možné považovat i na základě zákazu retroaktivity zákona za legitimní.

Po uplynutí lhůty – nebudou-li majetkové vztahy na letišti plně konsolidovány – zaniknou práva a povinnosti vlastníků dotčených pozemků či leteckých staveb – tedy především povinnost strpět další provozování letiště. V takovém případě bude provozovatel letiště moci využít možnosti požádat o změnu povolení provozovat letiště. Pokud tak neučiní, Úřad postupem podle ustanovení § 30 odst. 2 písm. a) povolení provozovat letiště zruší.

Tato konstrukce se vztahuje pouze na letiště provozovaná ke dni nabytí účinnosti návrhu zákona, nevztahuje se tedy na *nově vznikající letiště*. Vznikne-li po účinnosti novely nové letiště (obecně letiště, které nikdy v minulosti nemělo žádného provozovatele), uplatní se pro žadatele o vydání povolení provozovat toto letiště již v plném rozsahu nová právní úprava (tj. podmínka vlastnického či jiného titulu ke všem pozemkům a leteckým stavbám).

K bodu 7

Věcná břemena provozování letiště zřízená podle stávající právní úpravy (§ 30a odst. 1 zákona o civilním letectví) zůstanou zachována. Navrhuje se přechodná právní úprava, pokud jde o řízení o zřízení věcného břemene, která budou zahájena ke dni nabytí účinnosti navrhované právní úpravy, a to následujícím způsobem. Takto zahájená řízení o *zřízení nebo zrušení* věcného břemene budou soudem dokončena podle dosavadních právních předpisů.

K pozměňovacímu návrhu č. 16

V položce č. 45 zákona o správních poplatcích dochází k formulačnímu upřesnění označení správních poplatků s ohledem na pozměňovací návrhy navrhované změny v části čtvrté (Letiště a letecké stavby) zákona o civilním letectví.

K pozměňovacímu návrhu č. 17

Účinnost návrhu zákona se navrhuje upravit s ohledem na potřebnou legisvakanční dobu v souvislosti s nově navrhovanou právní úpravou provozování letišť tak, aby se [adresáti](#) nově navrhované úpravy mohli seznámit s jejím obsahem a mohli se jí od okamžiku nabytí její účinnosti řídit. Z tohoto důvodu je třeba, aby délka legisvakanční doby byla úměrná rozsahu a významu změn, které navrhovaná právní úprava oproti dosavadnímu stavu přináší.